

Lov her i Dag, vil jeg dog gøre opmærksom paa, i hvilken Grad man kan lade sin Overbevisning og sine Principper forene med, hvad der i Nøjeblikket af ens Parti anses for det praktisk-politisk rigtige at gøre, for at opnaa — rimeligvis — andre Fordele end dem, som selve Loven indeholder.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singerlev): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds (Korsgaard) mente, at Indenrigsministeriet for Tiden besandt sig i et Kaos. Man kunde ikke finde ud af de Tilstande, som vare der, og derfor var det ubensigtsmæssigt netop nu at gaa til en Ordning af det Forhold, her forhandles om. Det ærede Medlem tager imidlertid ganske fejl. Indenrigsministeriet blev foreløbig delt ved en Resolution i Winter, kort efter Jul. Der mødte kort efter i Rigsdagen en Indenrigsminister og en Minister for offentlige Arbejder. Det var netop, da Finansloven kom til Behandling, og jeg tror ikke, at ærede Medlemmer have følt nogen Gene af, at to Ministre traadte ind paa §§ 19, 26 og 27 i Stedet for en. Det vil med andre Ord sige, at Indenrigsministeriet var i Forvejen delt i to Hovedbrancher, det, jeg kalder det egentlige Indenrigsministerium, som kun er et Departement, og offentlige Arbejder, der omfatter Jærnbaner, offentligt Bygningsvæsen o. s. v. Ærede Medlemmer vide jo, hvad det er, og Stillingen er saa klar, at naar man tager § 19, II tillige med §§ 6, 26 og 27, kan man straks se, hvad der vedrører Ministeriet for offentlige Arbejder — Resten af § 19 er det egentlige Indenrigsministerium. Naturligvis ere Summerne til Departementerne med videre fælles og maa være det. Delingen var fuldkommen klar, inden den blev fastslaaet ved Resolutionen. Hvorledes kunde det i det hele tænkes, at man kunde gaa til noget saadant som en Deling uden at forlange en eneste Dros Bevilling i Anledning af Delingen, naar det ikke var saaledes naturligt forberedt paa Budgettet og paa anden Maade, at det kunde indtræde af sig selv? Det ærede Medlem tager altsaa fejl, der har ikke været Tale om noget Kaos, og det har været fuldkommen klart for alle ærede Medlemmer, hvorledes Sagen stillede sig, i alt Fald for dem, som vilde gøre sig den Ulejlighed nærmere at følge Finansbehandlingen. Inddelingen er ogsaa rigtig af en anden Grund. Det, der hører under de offentlige Arbejder, har nemlig en helt anden Karakter, end det, som hører under Indenrigsministeriet. Man kan gerne sige, at Ministeriet for offentlige Arbejder er et Slags teknisk

Ministerium, det egentlige Indenrigsministerium derimod et Næringsministerium i udvidet Forstand, omfattende Landbrug og al anden Næring samt Jisteri, med hvad dertil hører. Inddelingsgrunden er fuldkommen rigtig og korrekt, og ingen, der har sat sig nærmere ind i Sagen, kan tvivle derom. Jeg har selv for en halv Snes Aar siden næret Tvivl om, hvorledes Delingslinien burde falde, men efter at jeg er kommen praktisk ind i Sagerne, er der ingen Tvivl for mig om, at her er Linien, og at det er den rette. Ærede Medlemmer vilde ogsaa se, at Indenrigsministeriet nu behandler Næringslager, og hvad dertil regnes, sociale Spørgsmaal i egentlig Forstand, medens Ministeren for offentlige Arbejder behandler Jærnbaner og andre tekniske Spørgsmaal. Jeg tror derfor nok, det tør siges, at Forholdet netop er blevet klart, efter at denne Deling er indtraadt, og jeg haaber, den vil blive bestaaende. — Det samme ærede Medlem vilde, at der skulde gøres noget ordentligt for Landbruget i administrativ Henseende. Det ærede Medlem vilde hellere have et Landbrugsministerium — nogle ville hellere have en Landbrugsdirektor. — Erligt talt, jeg forstaa det ikke, og jeg tror ikke, det er vel betænkt af de Herrer, som nære saadanne Duster. Man kunde naturligvis gaa den Vej her, som man er gaaet i andre Lande, at man nemlig har lagt Accenten i Landbrugsjager i Ministeriets, i en Direktørs Haand. Det har man imidlertid ikke gjort; Accenten ligger nu for en meget stor Del i det mindste under Foreningerne, Landboforeningerne, de samvirkende Fællesforeninger samt Landhusholdningssekskabet. Det følger af sig selv, at denne Organisation kan være paa sin Blads, naar man ordner Forholdet som nu, hvor Ministeriet indtager en mere tilbagetrukket Stilling. Vil man imidlertid have en Minister, som skal have Landbrugs-spørgsmaal i sin Haand, saa passer den nuværende Ordning ikke. Det er derfor vel betænkt, at man indskrænker sig til et Landbrugsdepartement. Hvorledes Forholdet skal være ordnet inden for dette, er til Dels et Smagsspørgsmaal, og derfor kan man give Afkald paa Kontorchefen. Der er tre Hovedbrancher i Ministeriet, 1) Landbruget, med hvad dertil hører, 2) de øvrige Næringer og 3) Kommunalvæsenet. Den fuldkomneste Ordning for Ministeriet vilde være at have et Kontor for Landbruget, et for de øvrige Næringer og et for Kommunalvæsenet, og det er meget betydelige Brancher alle tre. Det har man givet Afkald paa. Man faar 2 Departementer. Det ene bliver